

casus et procedo quod for. definit esse albus. et tunc
 quia arguitur negat. pna et ad probationem si for.
 definit esse. et quod nunc non sit albus et immediate
 ante hoc fuerit albus et cum ulterius dicitur non sequitur
 pna. sed quod sic argui non immediate ante hoc
 instant for. fuit albus et non est modo albus. ergo
 non definit esse albus. tunc consequentia est bona
 sed maior est falsa. scilicet non immediate ante hoc for
 fuit albus. quia eius contradictorium est verum. scilicet im-
 mediate ante hoc for. fuit albus sicut argumen-
 tum deducit. sed hec propositio immediate ante hoc
 for. fuit albus proponendo negativam est falsa sicut
 neque non immediate et ex istis quod ista consequentia
 non est bona immediate ante hoc for. non fuit al-
 bus. ergo non immediate ante hoc for. fuit alb⁹
 quia antecedens est verum in casu prius posito et con-
 sequens falsum ergo esse. Ex istis patet imedia-
 te quod ista duo non contradicunt immediate ante h⁹
 for. non fuit albus et immediate ante hoc for. fuit
 it albus. Talis et consilium respondet ad quodcum-
 que simile. ubi negatio postponitur immediate in
 una propositione et proponitur in una alia eadem pro-
 simili sicut ista immediate ante hoc for. non fuit
 albus. et non immediate ante hoc for. fuit albus
 ita quod semper est alb⁹ ita quod fallit pna ab una ad
 aliam. sed in maiori parte sunt tales propositiones
 sibi immediate pertinentes siue sumantur de pre-
 terito siue de futuro sic arguendo immediate post
 hoc for. non erit albus. ergo non immediate post
 hoc erit albus. Quod pna non valet potest ostendi
 per casum similem de futuro sicut prior casus qui
 ponitur de preterito posito quod in qualibet parte pari pro-
 portionali hore future for. erit albus et in om-
 ni pari erit niger et quod partes proportionales mi-
 nores sic determinate verius hoc istas quod est
 prius et per hoc satis patet quod ista pna non valet quia
 antecedens est verum et consequens falsum

Undecimo arguitur sic hec pna est bona
 tamen non omnis homo est albus. ergo non omnis
 homo est albus. et hec eadem non valet. er-
 go conclusio vera pna tenet et ante arguitur videtur
 licet quod ista pna sit bona. quia arguitur ab exclusi-
 ua ad suam preiacentem. ergo pna bona ante est
 notum per illam eadem regulam. Et quod ista non valet.
 probatur quod casu possibili posito ante est verum et prius
 falsum. ergo esse. ante ego probabo. et pono quod omnis
 homo sit albus et quod sint multi masculi et multe
 feie quo posito ante est verum et prius falsum. Sed
 probabo quod prius sit falsum. quia suum contradictorium est
 verum ut per casum patet. scilicet omnis homo est albus. ergo
 hoc prius est falsum. scilicet non omnis homo est albus.
 Et quod ante principale sit verum probabo quia illud
 antecedens sequitur ex verbo in consequentia bona
 et formali. ergo esse. consequentia patet et antecedens
 arguitur. quia sequitur omne album est non omnis homo
 ergo tamen non omnis homo est albus et quod antecedens
 sit verum probatur quia hoc album est non omnis homo
 et sic de singulis ergo esse. consequentia patet et ante

cedens est verum quia quocumque albo demonstrato il-
 lud est non omnis homo et significatio omne albus est
 non omnis homo. pro isto dicitur prius dubitatio con-
 sequentia quia negatio potest stare negativae vel in-
 finite et si debet stare in exponentibus et in ex-
 posita. id est si negatio stet negativae in exclusiva
 et preiacente consequentia tenet. Si autem in una
 negativae et in alia non consequentia non valet si-
 cut. exemplum tamen non homo est albus. ergo non
 omnis homo est albus et tunc arguitur directe
 ab exclusiva ad suam preiacentem si sua negatio
 non stet infinite in exclusiva et non in preiacente
 et e converso. et tunc non valet consequentia.

Undecimo arguitur sic hec con-
 sequentia est bona for. non excipitur
 et omnis alius a for. excipitur. ergo
 omnis homo preter for. excipitur et
 hec eadem non valet. ergo conclusio vera.
 consequentia patet et antecedens est notum
 quia ibi arguitur ab exponentibus exceptivae
 ad ipsam exceptivam. ergo consequentia bo-
 na consequentia patet. et antecedens est no-
 tum de se. Et quod non valet arguitur quia
 casu possibili posito antecedens est verum et
 consequens est falsum. ergo consequentia non
 valet. antecedens notum. nam ponatur quod
 for. non excipitur et omnis. alius a for. exci-
 piatur quo posito antecedens est verum. et
 consequens falsum consequentia tenet. et ante
 arguitur. nam sequitur omnis homo preter
 for. excipitur. ergo for. excipitur. consequentia
 tenet quia in omni affirmativa exceptiva.
 pars extracapta excipitur sicut in ista omnis
 homo preter for. excipitur hic for. excipitur
 quia exceptio est captio partis a suo toto per
 secundas ergo esse. In ista exceptiva omnis
 homo preter for. excipitur for. est pars extra-
 capta quia immediate sequitur dictionem
 exceptivam sequitur igitur quod for. excipitur.
 ergo illud consequens implicat. pro isto et
 de quolibet simili respondeo negando talem
 consequentiam. et causa est quia ista excepti-
 va et quolibet similis includit contradictionem
 et quolibet similis debet exponi per contradic-
 tionem sine per contradictorium. unde de-
 bet sic exponi for. non excipitur et omnis ali-
 a for. excipitur. igitur omnis homo preter for.
 excipitur. Et causa est quia exceptiva inclu-
 dit contradictionem. ut quod for. excipitur.
 et for. non excipitur. Aliter solet dici ad
 sophistica negando casum scilicet quod for.
 non excipitur et omnis homo alius a for. ex-
 cipitur. ergo omnis homo preter sortem ex-
 cipitur. Et ex hac exceptiva sequitur quod
 cum universaliter exceptiva extracapta ex-
 cipitur. sed contra hanc rationem potest obi-
 ci. quia non videtur maius inconueniens quod